

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 december 2004

Direkta skattelättnader till förmån för företag som deltar i mässor utomlands

[delgivet med nr K(2004) 4746]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2005/919/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar⁽¹⁾ ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Den 30 september 2003 utfärdade Italien lagförslag nr 269 om brådskande åtgärder för utveckling av ekonomin och sanering av de offentliga räkenskaperna (nedan kallat "lagförslag nr 269/2003") som offentliggjordes i *Republiken Italiens officiella tidning* nr 229 av den 2 oktober 2003. I artikel 1.1 b i lagförslag nr 269/2003 föreskrivs särskilda skattelättnader för deltagande i mässor utomlands. Detta lagförslag omvandlades senare, utan ändringar, till lag nr 326 av den 24 november 2003 (nedan kallad "lag nr 326/2003") som offentliggjordes i *Republiken Italiens officiella tidning* nr 274 av den 25 november 2003.

(2) Genom en skrivelse av den 22 oktober 2003 (D/56756) uppmanade kommissionen de italienska myndigheterna att inkomma med upplysningar om de berörda skattelättnaderna och deras ikraftträdande för att bedöma om skattelättnaderna eventuellt utgör stöd enligt artikel 87 i fördraget. I samma skrivelse påminde kommissionen Italien om skyldigheten att underrätta kommissionen om alla åtgärder som utgör stöd enligt artikel 88.3 i fördraget innan de genomförs.

(3) Genom skrivelser av den 11 november 2003 (A/37737) och den 26 november 2003 (A/38138) inkom de italienska myndigheterna med de begärda upplysningarna. Den 19 december (skrivelse D/58192) påminde kommissionen på nytt Italien om landets skyldigheter enligt artikel 88.3 i EG-fördraget, och uppmanade de italienska myndigheterna att underrätta de eventuella mottagarna av de berörda skattelättnaderna om de följer som föreskrivs i fördraget och artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽²⁾ om nämnda skattelättnader skulle utgöra stöd som genomförts utan förhandsgodkännande av kommissionen.

(4) Genom en skrivelse av den 18 mars 2004 (SG 2004 D/201066) underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende de skattelättnader som Italien har beviljat till förmån för företag som deltar i mässor utomlands. Genom en skrivelse av den 1 juni 2004 (A/35042) inkom de italienska myndigheterna med sina kommentarer.

⁽¹⁾ EUT C 221, 3.9.2004, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

- (5) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter på stödet i fråga ⁽³⁾. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

II. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

- (6) I artikel 1.1 b i lagförslag nr 269/2003 föreskrivs att företag som är skyldiga att betala bolagsskatt i Italien, och som var verksamma när lagförslaget trädde ikraft, får dra av de utgifter som direkt kan hänföras till deltagande i mässor utomlands. Bestämmelsen gäller uteslutande för utgifter som mottagarna har haft under den beskattningsperiod som följer efter den period då lagförslag nr 269/2003 av den 2 oktober 2003 trädde i kraft, och för de företag vars räkenskapsår sammanfaller med kalenderåret påverkar åtgärden följaktligen fastställandet av deras beskattningsbara inkomst 2004. Enligt artikel 1.1 b i lagförslag nr 269/2003 gäller detta undantag från att betala bolagsskatt utöver det ordinarie avdraget som medges i stödmottagarnas inkomstdeklarationer för utgifter avseende deltagande i mässor utomlands.

- (7) När det gäller de allmänna reglerna för avdrag av utgifter för verksamhet avseende deltagande i mässor utomlands skiljer man enligt de principer som anges i artikel 108.2 i den italienska lagen om inkomstbeskattning mellan, å ena sidan, reklamutgifter och utgifter för säljfrämjande åtgärder (inklusive utgifter för utställningar) och, å andra sidan, representationsutgifter. Medan de förstnämnda är avdragsgilla under det räkenskapsår som de har uppstått eller kan delas upp i lika stora delar under själva räkenskapsåret och de fyra efterföljande räkenskapsåren, är representationsutgifter enbart avdragsgilla till en tredjedel av beloppet, men kan också delas upp i lika stora delar under en femårsperiod.

- (8) När det gäller vilka typer av utgifter för deltagande i mässor som är avdragsgilla anges i artikel 1.1 b i lagförslag nr 269/2003 att de skattelättnader som föreskrivs i ordningen är begränsade till deltagande med produkter

och att inga andra kostnader som företagen eventuellt har haft vid mässdeltagandet är inkluderade i det stödbemyndigande beloppet.

- (9) De italienska myndigheterna har preciserat att skattefördelen i det berörda fallet inte är beroende av utgiftstyp, som skattemässigt sett vanligtvis behandlas olika, vilket också angivits ovan. Italien har nämligen preciserat att alla utgifter för deltagande i mässor skall behandlas på samma sätt för att undvika svårigheter med att klassificera dem i olika kategorier. I artikel 1.1 b i lagförslag nr 269/2003 utesluts dock uttryckligen utgifter för sponsring som utgör en del av reklamutgifterna som vanligtvis är helt avdragsgilla enligt ovannämnda artikel 108.2 i den italienska lagen om inkomstbeskattning.

III. SKÄLEN TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES

- (10) I den skrivelse av den 18 mars 2004 genom vilken kommissionen inledde förfarandet ansåg den att åtgärden uppfyllde de kriterier som krävs för att betraktas som statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget.

- (11) I detta ärende ansåg kommissionen att stödordningen utgjorde en selektiv fördel för mottagarna eftersom stödet verkade beviljas uteslutande till företag som ställer ut sina produkter för export, och på så sätt utesluter andra verksamheter. Till exempel omfattar stödordningen inte italienska företag som enbart säljer sina produkter på den italienska marknaden, som levererar tjänster, som säljer varor som inte går att ställa ut på mässor eller som bara deltar i mässor i Italien.

- (12) Kommissionen ansåg dessutom att stödordningen utgjorde en fördel för de italienska företag som deltar i mässor utomlands genom att förstärka deras ställning i förhållande till de utländska konkurrenterna, dvs. å ena sidan utländska företag som konkurrerar med de berörda företagen på den italienska marknaden och på de utländska marknaderna och, å andra sidan, utländska konkurrenter som är etablerade i Italien och som konkurrerar med stödmottagarna på den italienska marknaden.

⁽³⁾ Se fotnot 1.

- (13) Slutligen ansåg kommissionen att de berörda skattelättnadernas selektiva karaktär inte kunde motiveras av det italienska skattesystemets natur eller struktur, och inte heller verkade kompensera för eventuella utgifter som företagen har haft utomlands vid deltagande i mässor, eftersom stödet inte är beroende av att verksamheten åläggs några specifika skattemässiga eller finansiella bördor utomlands. Det verkade inte heller som om något av undantagen i artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget var tillämpliga. Fördelarna var bundna till utgifter som inte var berättigade till stöd enligt gruppundantagsförordningar eller gemenskapsriktlinjer. Särskilt när det gäller gruppundantagsförordningen om stöd till små och medelstora företag är bara stöd för deltagande i mässor tillåtet om de inte överstiger 50 % av de stödberättigande kostnaderna och om det är första gången företaget deltar i en viss mässa eller utställning, medan den berörda skattelättnaden gäller alla företag och alla kostnader vid deltagande i alla slags mässor utomlands.
- (16) För det andra hävdar de italienska myndigheterna att åtgärden inte missgynnar icke-exporterande företag, utan att åtgärden däremot utgör ett incitament för dem att delta i denna typ av mässor. Om ett företag skulle vara verksamt inom en sektor som producerar varor eller tjänster som verkligen inte går att sälja eller exportera skulle det inte konkurrera med de företag som är verk samma inom de sektorer som producerar dessa varor och tjänster.
- (17) För det tredje betonar de italienska myndigheterna att åtgärden bara gäller för ett år och att skattefördelarna för de företag som deltar i mässor utomlands således inte utgör en betydande snedvridning av konkurrensen på den gemensamma marknaden.

IV. KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

- (14) De italienska myndigheternas svar på kommissionens bedömning i skrivelsen av den 18 mars 2004 om att inleda förfarandet innehöll tre viktiga argument för att visa att den berörda ordningen inte gör skillnad mellan potentiella stödmottagare från olika handelssektorer, utan är en allmängiltig åtgärd som är tillgänglig för alla företag som bedriver kommersiell verksamhet.

- (15) För det första är åtgärden, enligt de italienska myndigheterna, tillämplig utan åtskillnad för alla sektorer i ekonomin och är tillgänglig för alla företag som omfattas av italiensk bolagsskatt, förutsatt att de har kostnader för deltagande i mässor utomlands. De italienska myndigheterna betonar dessutom att de berörda skattelättnaderna också gäller för företag som har ett fast etableringsställe utomlands. De italienska myndigheterna noterar dessutom att skattelättnaderna i fråga är nära förbundna med kostnaderna för deltagande i mässor utomlands och inte ger några oproportionella skattelättnader. De italienska myndigheterna hävdar att ordningen inte främjar deltagande i mässor utomlands som särskild ekonomisk verksamhet, utan som en investering som är tillgänglig för alla företag som de italienska myndigheterna vill uppmuntra som ett led i den allmänna ekonomiska politiken. Slutligen klargör de italienska myndigheterna att skattefördelen gäller för företag med ett fast etableringsställe utomlands om utgifterna för deltagande i mässor bärs av huvudkontoret i Italien.

V. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

1. Statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget

- (18) Efter att ha beaktat de italienska myndigheternas kommentarer vidhåller kommissionen sin ståndpunkt från skrivelsen av den 18 mars 2004 om att inleda det formella förfarandet, dvs. att den berörda ordningen utgör statligt stöd eftersom den uppfyller samtliga kriterier som anges i artikel 87.1 i EG-fördraget.
- (19) För att betraktas som stöd måste en åtgärd för det första ge stödmottagarna en fördel som minskar de kostnader som de normalt skulle bära inom ramen för den egna verksamheten. Alla företag i Italien skall betala bolagsskatt som beräknas på nettovinsten, dvs. skillnaden mellan bruttointkomsterna och företagets utgifter, enligt vad som anges i deras räkenskaper. Ordningen ger stödmottagarna en ekonomisk fördel i form av en minskning av den beskattningsbara inkomsten med ett belopp som motsvarar företagets utgifter för att delta i mässor utomlands och som läggs till det ordinarie skatteavdraget från företagets bruttointkomster. Ett stödmottagande företag som har sådana kostnader gör en negativ korrigering i räkenskaperna som innebär en minskning av skatten på företagets beskattningsbara inkomst under det berörda

räkenskapsåret. Detta resulterar slutligen i en lägre skattebetalning för det innevarande räkenskapsåret, vilket utgör en finansiell fördel för mottagaren.

- (20) I sina kommentarer noterar Italien att den berörda ordningen inte innebär betydande konkurrensfördelar för mottagarna eftersom fördelarnas effekter är begränsade till de verkliga kostnaderna och att samma mekanismer tillämpas som för andra avdrag i den italienska lagen om inkomstbeskattning.
- (21) Kommissionen anser dock, vilket de italienska myndigheterna också medger, att det berörda avdraget är ett undantag i förhållande till det normala skatteavdraget och därför skall det betraktas som en fördel som minskar de bördor som normalt åligger ett företag som omfattas av bolagsskatt i Italien. Därför vidhåller kommissionen sin bedömning enligt vilken den berörda ordningen ger stödmottagarna en ekonomisk och finansiell fördel i form av en minskning av den beskattningsbara inkomsten i Italien.
- (22) För det andra måste skattefördelen beviljas av staten eller med hjälp av statliga medel. Eftersom Italien inte har gjort några invändningar bekräftar kommissionen den bedömning som gjordes när det formella förfarandet inleddes, enligt vilken det är fråga om en fördel som beviljas av staten eftersom den avstår från skatteinkomster som normalt uppbärs av den italienska förvaltningen.
- (23) För det tredje måste åtgärden slutligen vara specifik eller selektiv i det att den gynnar "vissa företag eller viss produktion". De italienska myndigheterna hävdar framför allt att åtgärden är tillgänglig för alla företag som betalar skatt i Italien och som gör vissa investeringar som främjas av de italienska myndigheterna i enlighet med den berörda ordningens ekonomisk-politiska mål.
- (24) Efter en ingående analys bekräftar kommissionen att den undantagsordning för skatteavdrag som inrättats av Italien utgör en särskild ordning som enbart gynnar företag som har vissa stödberättigade utgifter avseende deltagande i mässor utomlands och utesluter andra företag som inte deltar i sådana mässor. Även om ordningen i princip är tillgänglig för alla företag som frivilligt deltar i mässor utomlands gynnar den i själva verket bara företag som verkar inom exportsektorn, och den är inte tillgänglig för andra ekonomiska sektorer. Enligt domstolens rättspraxis är de fördelar som beviljas företag som bedriver exportverksamhet och som har vissa utgifter i samband med nämnda verksamhet av selektiv karaktär⁽⁴⁾.
- (25) Kommissionen kan inte godta de italienska myndigheternas argument, enligt vilka de företag som inte bedriver affärs- och exportverksamhet inte skulle vara jämförbara med dem som bedriver affärsverksamhet och att ordningen därför skulle vara allmängiltig. Kommissionen anser inte att den fördel som innebär att vissa specifika utgifter undantas från skatteunderlaget kan betraktas som en allmän åtgärd eftersom den är begränsad till företag som bedriver exportverksamhet och läggs på det ordinarie skatteavdraget. Dessutom betonar kommissionen att de italienska myndigheterna inte har visat att åtgärden är motiverad på grund av skattesystemets natur eller struktur. I alla fall är de fördelar som beviljas stödmottagarna oförenliga med det italienska skattesystemets inre logik och av exceptionell och tillfällig natur.
- (26) Kommissionen bekräftar att den betraktar ordningen som en särskild ordning eftersom den till exempel bara gynnar företag som verkar inom exportsektorn och som således ställer ut produkter vid mässor utomlands, i motsats till företag som levererar tjänster, säljer produkter som inte är lämpliga att visas på mässor och företag som deltar i lokala mässor.

⁽⁴⁾ Domstolens dom av den 10 december 1969 i förenade målen 6 och 11/69, kommissionen mot Frankrike, Rec. 1969, s. 523, dom av den 7 juni 1988 i mål 57/86, Grekland mot kommissionen, Rec. 1988, s. 2855, och dom av den 15 juli 2004 i mål C-501/00, Spanien mot kommissionen, Rec. 2004, s. I-6717.

- (27) Kommissionen bekräftar dessutom sina inledande tvivel angående uppgiften om att alla skattskyldiga företag i Italien har rätt till samma stödnivå när det gäller mässor som de deltar i utomlands. De italienska myndigheterna har bekräftat att den berörda åtgärden också omfattar utgifter från italienska företags fasta etableringsställen utomlands som är oberoende från huvudkontoret enligt artikel 162 i den italienska lagen om inkomstbeskattning eller de relevanta skatteavtal som tillämpas med det land i vilket det fasta etableringsstället är beläget.
- (28) Italien hävdar dock att fördelen i fråga enbart gäller om de berörda utgifterna bärs direkt av en italiensk stödmottagare, vilket anges i artikel 1.1 b i lagförslag nr 269/2003. Detta innebär att italienska företags fasta etableringsställen eller dotterbolag utomlands måste debitera de berörda utgifterna direkt på ett italienskt huvudkontor för att kunna dra nytta av skatteavdraget, vilket i själva verket medför att fördelen inte kommer att omfatta fasta etableringsställen utomlands som tillhör företag som är baserade i Italien. Kommissionen drar slutsatsen att ordningen inte heller av detta skäl verkar vara tillgänglig till lika villkor för alla skattskyldiga företag i Italien.
- (29) Åtgärden i fråga torde slutligen påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna. Italien hävdar i första hand att åtgärden inte alls påverkar konkurrensen och i andra hand att åtgärdens effekter på konkurrensen inte är betydande med tanke på den berörda ordningens korta varaktighet.
- (30) Med avseende på åtgärdens effekter bekräftar kommissionen den bedömning som gjordes när det formella förfarandet inleddes. Enligt domstolens fasta rättspraxis⁽⁵⁾ räcker det att stödmottagaren konkurrerar med andra företag för att en åtgärd skall anses snedvrیدا konkurrensen. Kommissionen anger särskilt att den berörda åtgärden snedvrیدer konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna eftersom ordningens mål och effekter i synnerhet avser förbättring av handelsvillkoren för stödmottagarna vid export av varor till de utländska marknaderna och därför direkt berör företag som verkar inom den internationella handeln, inklusive inom gemenskapshandeln. Dessutom kan stöd till exportverksamhet utanför gemenskapen påverka gemenskapshandeln och snedvrیدا konkurrensen inom gemenskapen⁽⁶⁾.
- (31) Kommissionen kan inte godta argumentet att ordningen skulle ha begränsade effekter på konkurrensen därför att det faktum att ordningen bara gäller under ett år inte utesluter att de berörda beloppen är tillräckligt stora för att ha betydande effekter på vissa marknader. Detta gäller i synnerhet när stödmottagarna är stora företag som brukar delta i flera mässor. Med tanke på att stödet inte är begränsat i absoluta tal skulle stödbeloppen dessutom kunna vara betydande. Ett begränsat stödbelopp skulle ändå inte ha varit tillräckligt för att utesluta möjligheten att stödet snedvrیدer konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (32) Det verkar dessutom rimligt att anta att åtgärdens korta varaktighet inte ger företag som vanligtvis inte deltar i mässor möjlighet att utnyttja de planerade fördelarna, särskilt inte om dessa företag då måste fatta beslut om att börja bedriva handel på en ny marknad. Åtgärden verkar följaktligen till stor del vara avsedd att gynna företag som redan vanligtvis deltar i mässor, däribland de företag vars huvudsakliga verksamhetsmål just är att anordna och övervaka utställningar av produkter på mässor och som skulle kunna dra oproportionerlig stor nytta av den berörda åtgärden eftersom de inte är uttryckligen uteslutna från tillämpningsområdet för artikel 1.1 b i lagförslag nr 269/2003.
- (33) De italienska myndigheterna har genomfört ordningen utan att göra någon förhandsanmälan till kommissionen och har således inte iakttagit skyldigheten i artikel 88.3 i EG-fördraget. Om åtgärden utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget och stödet har genomförts utan förhandsgodkännande av kommissionen skall det betraktas som olagligt.

2. Är stödordningen laglig?

⁽⁵⁾ Se till exempel domstolens dom av den 30 april 1998 i mål T-214/95, Het Vleemse Gewest (flamländska regionen) mot kommissionen, REG 1998, s. II-717.

⁽⁶⁾ Domstolens dom av den 21 mars 1990 i mål C-142/87, Belgien mot kommissionen, Rec. 1990, s. I-959.

3. Förenlighet med den gemensamma marknaden

- (34) Om åtgärden utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget måste åtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden bedömas på grundval av de undantag som föreskrivs i artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget.
- (35) De italienska myndigheterna har inte uttryckligen bestridit den bedömning som kommissionens gör i skrivelsen av den 18 mars 2004 om att inleda det formella förfarandet, där kommissionen anger att inget av undantagen i artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget, genom vilka statliga stöd kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden, är tillämpliga. Följaktligen vidhåller kommissionen sin bedömning i punkterna 25–32 i skrivelsen av den 18 mars 2004.
- (36) Fördelarna i det berörda ärendet är bundna till utgifter som inte är berättigade till stöd enligt gruppundantagsförfordningar eller gemenskapsriktlinjer. Särskilt när det gäller deltagande i mässor anges i artikel 5 b i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (*) (7) att stöd för deltagande i mässor bara är berättigat om det inte överstiger 50 % av de stödberättigande kostnaderna och för ett litet eller medelstort företags första deltagande i en viss mässa eller utställning, medan den berörda skattelättnaden gäller alla företag och alla kostnader avseende deltagande i alla slags utställningar utomlands.
- (37) Undantagen i artikel 87.2 i EG-fördraget som avser stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och stöd som ges till näringslivet i vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland gäller inte i detta fall.
- (38) Undantaget i artikel 87.3 a i EG-fördraget som avser stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner

där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning är inte heller tillämpligt.

- (39) Inte heller kan ordningen betraktas som stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i Italiens ekonomi enligt artikel 87.3 b i EG-fördraget. Ordningen syftar inte heller till stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet enligt artikel 87.3 d i EG-fördraget.
- (40) Slutligen måste ordningen bedömas utifrån artikel 87.3 c i EG-fördraget. Denna artikel tillåter stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. De skattelättnader som beviljas genom ordningen är inte kopplade till några särskilda investeringar, skapande av arbetstillfällen eller särskilda projekt. De utgör helt enkelt bara en minskning av de bördor som de berörda företagen normalt måste bära för den egna exportverksamheten och måste därför betraktas som statligt driftsstöd i samband med export. I enlighet med kommissionens fasta praxis anses inte sådant stöd vara förenligt med den gemensamma marknaden.
- (41) Kommissionen noterar dessutom att, även om det skulle anses att ordningen underlättar utvecklingen av vissa näringsverksamheter, till exempel de italienska företagens internationalisering, med en därpå följande ökning av handelsvolymerna, kan kommissionen inte utesluta att de berörda effekterna på gemenskapshandeln skulle strida mot det gemensamma intresset.

VI. SLUTSATSER

- (*) Texten innehåller ett allvarligt fel. Denna mening skall läsas enligt följande "Särskilt när det gäller deltagande i mässor anges i kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag...". Förordningen finns på s. 33 och inte på s. 1 i EGT L 10 av den 13 januari 2001 som felaktigt angivits i fotnot 7.
- (7) EGT L 10, 13.1.2001, s. 1.

- (42) Kommissionen drar slutsatsen att de skattelättnader som beviljats genom den berörda åtgärden utgör statligt driftsstöd för vilket inget av de föreskrivna undantagen är tillämpligt och som därför är oförenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen anser dessutom att Italien olagligen har genomfört den berörda åtgärden.

(43) När det fastställs att ett statligt stöd som har beviljats olagligen är oförenligt med den gemensamma marknaden är den naturliga följderna att stödet måste återvinnas från stödmottagarna. Genom återvinningen av stödet återställs så långt det är möjligt den konkurrenssituation som förelåg innan stödet genomfördes.

(44) Även om detta förfarande har avslutats före utgången av det räkenskapsår under vilket ordningen gäller, dvs. innan majoriteten av stödmottagarnas skatt har blivit slutgiltig, kan kommissionen inte utesluta att företagen redan har tagit emot stöd i form av, till exempel, lägre skattebetalningar avseende det innevarande räkenskapsåret. Kommissionen noterar att de italienska myndigheterna, efter det att det formella undersökningsförfarandet inleddes, offentligt har underrättat de potentiella stödmottagarna om de eventuella följderna ifall kommissionen skulle konstatera att åtgärden i fråga utgör stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden. För att kunna återvinna stöd som eventuellt redan har betalats ut till stödmottagarna anser kommissionen dock att det är nödvändigt att Italien, senast två månader efter antagandet av detta beslut, ålägger stödmottagarna att betala tillbaka stöden, inklusive ränta, enligt kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽⁸⁾. Om stödet redan har beviljats genom sänkta skattebetalningar under det innevarande beskattningsåret skall Italien inkräva hela skatteskulden i samband med den sista planerade betalningen 2004. I alla fall skall återvinningen vara slutförd senast vid utgången av det första beskattningsåret efter delgivning av detta beslut.

(45) Med hjälp av det bifogade formuläret skall Italien tillhandahålla kommissionen en förteckning över de berörda stödmottagarna och klart ange planerade åtgärder och de åtgärder som redan vidtagits för en omedelbar och effektiv återvinning av de olagligen utbetalade statliga stöden. Senast två månader efter antagandet av detta beslut skall Italien dessutom inkomma med alla handlingar som styrker att återvinningsförfaranden har inletts avseende mottagarna av det olagliga stödet (bland annat cirkulär, betalningskrav etc.).

(46) Detta beslut avser hela ordningen och skall genomföras omedelbart, däri inbegripet återvinning av de stöd som beviljats enligt ordningen. Detta hindrar dock inte att alla

eller en del av de beviljade stöden i enskilda fall kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden, särskilt enligt artikel 5 b i gruppundantagsförordningen om stöd till små och medelstora företag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den statliga stödordning som har beviljats i form av skattelättnader till förmån för företag som deltar i mässor utomlands enligt artikel 1.1 b i lagförslag nr 269/2003 och som Italien olagligen har genomfört i strid mot artikel 88.3 i EG-fördraget är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Italien skall upphäva den stödordning som avses i första stycket.

Artikel 2

1. Italien skall vidta alla åtgärder som krävs för att från stödmottagarna återkräva de stöd som avses i artikel 1 och som olagligen har betalats ut.

Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning.

2. Om stödet redan har beviljats genom sänkta skattebetalningar under det innevarande beskattningsåret skall Italien inkräva hela skatteskulden i samband med den planerade avräkningen 2004.

I alla andra fall skall Italien återvinna skatteskulden senast vid utgången av det första beskattningsåret efter delgivning av detta beslut.

3. De stöd som skall återvinnas skall innefatta ränta som löper från den dag då stöden ställdes till mottagarnas förfogande fram till den dag då stöden verkligen har återbetalats och som beräknas enligt bestämmelserna i artiklarna 9–11 i förordning (EG) nr 794/2004.

⁽⁸⁾ EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

Artikel 3

Inom loppet av två månader från delgivningen av detta beslut skall Italien genom det formulär som bifogas beslutet underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att följa detta.

Inom loppet av samma tidsfrist som nämns i första stycket skall Italien

- a) ålägga alla mottagare av stöd enligt artikel 1 att betala tillbaka de olagliga stöden inklusive ränta, och

- b) inkomma med alla handlingar som styrker att återvinningsförfarandet har inletts avseende mottagarna av de olagliga stöden.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 14 december 2004.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

